

Cod ECLI ECLI:RO:TBTIM:2018:020.001169

ROMÂNIA

TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Sentința civilă nr. 1169/2018
Ședința publică de la 12 Iulie 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE IULIANA TALOȘ
Grefier CIPRIAN CONSTANTIN POPOVICI

Pe rol pronunțarea cauzei formulată de reclamantii BARDAC CSILLA IMOLA, BOTE CORINA ANA, INCULESCU DOINA, JURCHESCU STEFANIA ADINA, NISTOR ALINA MARIA, PETREA CRISTINA DANA, PETRESCU IOANA LOREDANA, RADOSAVLIEV ANA, RADOVAN VICTORIA FLORICA, SOARE AURELIA STEFANIA, SUCIU ADRIANA și BUZILA PETRESCU MIHAELA ELENA, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, au chemat în judecată pârâții DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA,, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA în contradictoriu cu pârâtul, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 21.06.2018, când având nevoie de timp pentru a delibera s-a amânat pronunțarea pentru termenele de judecată din data de 05.07.2018 și 12.07.2018, încheieri care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 1660/30/2018, la data de 04.04.2018, reclamantii Bardac Csilla Imola, Bote Corina Ana, Inculescu Doina, Jurchescu Stefania Adina, Nistor Alina Maria, Petrea Cristina Dana, Petrescu Ioana Loredana, Radosavliev Ana, Radovan Victoria Florica, Soare Aurelia Stefania, Suciu Adriana și Buzila Petrescu Mihaela Elena, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, au chemat în judecată pârâții Direcția de Asistență Socială A Municipiului Timișoara, Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Primarul Municipiului Timișoara, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâților la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale (privind salariile de bază și sporurile), aferente perioadei 09.04.2015-31.07.2016, în termen de cel mult 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, dispoziții care să respecte:

- prevederile imperative ale art. 1 alin 51 din OUG nr. 83/2014, așa cum a fost aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 71/2015;

- Decizia nr. 23/2016 a ICCJ privind interpretarea și aplicarea art. 1 alin 5 .

Obligarea pârâților ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, să recalculeze, să aloce și să plătească reclamantelor sumele de bani, reprezentând

diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016, adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin 5 ind.1 din OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015, și salariile efectiv încasate în acea perioadă.

Obligarea părților la actualizarea sumelor calculate (conform capetelor de cerere nr. 1 și nr. 2) cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadenței fiecărei sume și până la data plății efective, în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Obligarea părților la comunicarea către reclamante a actelor individuale din care să rezulte: nivelele maxime de încadrare (conform art. 1 alin 51), sumele individuale calculate și actualizate/indexate, precum și algoritmi de calcul, în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Cu cheltuieli de judecată.

Reclamantele sunt funcționari publici în cadrul Direcției de Asistență Socială a Municipiului Timișoara direcție cu personalitate juridică, înființată prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 218/27.06.2017, și aflată în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara.

Reclamanții au anexat prezentei acțiuni HCL nr. 218/2017.

De la data intrării în vigoare a HCL nr. 218/2017, toate drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial (ale fostelor instituții desființate) au fost preluate de către Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara, inclusiv obligațiile care au rezultat din actele normative aflate în vigoare la data preluării.

Urmare a subordonării față de Consiliul Local al Municipiului Timișoara, ordonatorul principal de credite, pentru Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara, este Primarul Municipiului Timișoara, care este chemat în judecată în această calitate.

Potrivit art. 23 alin 1 și alin 2 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, consiliile locale sunt autorități deliberative ale administrației publice, iar primarii sunt autorități publice executive.

În exercitarea atribuțiilor sale, consiliul local aprobă, la propunerea primarului, bugetul local și virările de credite (art. 36 alin 4 lit. a din Legea nr. 215/2001), pentru instituțiile publice din subordinea sa, adică inclusiv pentru DAS Municipiul Timișoara.

Iar, primarul exercită funcția de ordonator principal de credite (art. 63 alin 4).

Aceasta rezultă explicit și din Adresa - răspuns nr. 4288/29.03.2018 emisă de DAS Municipiul Timișoara.

Reclamanții au dezvoltat această argumentație pentru dovedirea calității procesuale pasive a părților de rang 2 și 3, raportat la obligația de alocare și de ordonanțare a sumelor de bani pe care le solicităm în prezenta acțiune.

Referitor la starea de fapt și de drept, din prezenta cauză:

La data de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 (pentru aprobarea OUG nr. 83/2015), lege prin care a fost introdus art. 1 alin. 5 ind.1.

Astfel, odată cu intrarea în vigoare a acestui text de lege (alin 5 ind.1) s-a creat o obligație imperativă pentru instituțiile și autoritățile publice, implicit pentru ordonatorii principali de credite ai acestora, de a pune în acord salariile aflate în plată (la data de 09.04.2015).

Concomitent s-a creat și dreptul corelativ al salariaților care aveau un nivel al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivelul maxim, în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, de a fi salariați la acest nivel maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Pârâții nu au pus în aplicare, pentru perioada 09.04.2015 - 01.08.2016, dispozițiile Legii nr. 71/2015, respectiv dispozițiile textului nou introdus art. 1 alin 5 ind.1 .

Pârâții au făcut încadrările conforme cu acest text de lege mult mai târziu, adică după 16 luni, începând cu 01.08.2016, prin acte administrative individuale.

Aceste acte, emise pentru reclamante, sunt următoarele:

- Dispoziția nr. 88/31.08.2016, titular reclamanta Bardac Csilla Imola;
- Dispoziția nr. 86/31.08.2016, titular reclamanta Bote Corina Ana;
- Decizia nr. 12/03.10.2016, titular reclamanta Buzilă Petrescu Mihaela Elena;
- Dispoziția nr. 93/31.08.2016, titular reclamanta Inculescu Doina;
- Dispoziția nr. 87/31.08.2016, titular reclamanta Jurchescu Ștefania;
- Dispoziția nr. 92/31.08.2016, titular reclamanta Nistor Alina Măria;
- Dispoziția nr. 89/31.08.2016, titular reclamanta Petrea Cristina Dana;
- Decizia nr. 16/03.10.2016, titular reclamanta Petrescu Ioana Loredana;
- Dispoziția nr. 94/31.08.2016, titular reclamanta Radosavliev Ana;
- Dispoziția nr. 91/31.08.2016, titular reclamanta Radovan Victoria Florica;
- Decizia nr. 14/03.10.2016, titular reclamanta Soare Aurelia Ștefania;
- Dispoziția nr. 84/31.08.2016, titular reclamanta Suciu Adriana.

În fiecare dintre aceste acte administrative individuale se precizează funcția, clasa, gradul, gradația, clasa de salarizare, stabilite la nivelul maxim din cadrul instituției, precum și salariul de bază brut lunar, rezultat în urma încadrării la nivelul maxim.

Însă, respectivele încadrări și majorări salariale trebuiau făcute începând cu o dată mult anterioară, respectiv cu data de 09.04.2015 (la intrarea în vigoare a Legii 71/2015).

Raportat la capetele de cerere din prezenta acțiune, pârâții pot cuantifica/calcula cu ușurință diferența de drepturi salariale pe care le solicităm, deoarece au la îndemână:

- salariile lunare din perioada 09.04.2015 -01.08.2016, pe de o parte,
- salariile stabilite la nivelul maxim începând cu 01.08.2016, pe de altă parte;
- coeficienții de inflație (care se comunică de către Institutul Național de Statistică)

și dobânda legală (care se comunică de Banca Națională a României).

Cu toate acestea, pârâții au refuzat să calculeze și să plătească diferențele salariale aferente respectivei perioade 09.04.2015-01.08.2016.

Practica judiciară a Tribunalului Timiș și a Curții de Apel Timișoara este unitară, în sensul că aceste instanțe au dat câștig de cauză salariaților reclamați.

Prezenta acțiune nu este o acțiune în anularea unui act administrativ, ci este o acțiune întemeiată pe prevederile art. 8 alin. 1, teza a II-a din Legea nr. 554/2004, întrucât se consideră vătămăți într-un drept sau interes legitim, prin refuzul nejustificat al pârâților de soluționare a unei cereri, precum și refuzul de efectuare a unei operațiuni administrative, necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

Pentru obținerea/valorificarea drepturilor pe care le solicită nu era și nu este necesară procedura prealabilă, invocand Decizia nr. 9/2017 (recurs în interesul legii), ICCJ .

Cu toate acestea, reclamantele au formulat o plângere prealabilă, încercând să rezolve pe cale amiabilă cererile, având în vedere și faptul că pârâții au pierdut toate procesele având același obiect.

Plângerea prealabilă, înregistrată la pârâți sub nr. SC2018-005531/08.03.2018, a primit răspunsul nefavorabil, emis de pârâta DAS a Municipiului Timișoara sub nr. 3809/21.03.2018.

În acest răspuns pârâta DAS a Municipiului Timișoara nu se raportează și nu face nicio referire la prevederile art. 1, alin .5 ind.1 introdus prin Legea nr. 71/2015, text invocat de reclamați.

Faptul că la momentul preluării patrimoniului, care include și drepturile patrimoniale legale ale salariaților preluați, nu există niciun litigiu salarial, nu exclude dreptul salariaților preluați, la exercitarea unei acțiuni, în termenul legal de prescripție de 3 ani.

Mai mult, atât anterior datei, cât și la data intrării în vigoare a HCL nr. 218/2017, instituțiile desființate (precizate la art. 4 din această hotărâre):

- se aflau în subordinea aceluiași Consiliu Local al Municipiului Timișoara;
- aveau același ordonator principal de credite, Primarul Municipiului Timișoara.

În acest context, drepturile salariale ale reclamantelor, izvorâte din dispoziții imperative ale unor acte normative (legi, ordonanțe) nu au dispărut în neant și nu au fost anulate, ci ele există și pot fi solicitate autorităților și instituțiilor publice nou înființate, care au preluat patrimoniul și salariații.

Schimbarea conducerii angajatorului sau încetarea mandatului conducerii nu influențează și nu modifică raportul juridic de serviciu sau de muncă.

Cât privește ordonatorul principal de credite, acesta a fost (anterior intrării în vigoare a HCL nr. 218/2017) și este, până în prezent, Primarul Municipiului Timișoara, motiv pentru care plângerea prealabilă a fost înaintată și acestuia, iar prin prezenta acțiune a fost chemat în judecată.

În ceea ce privește termenul legal în care poate fi introdusă prezenta acțiune, reclamantele au arătat următoarele:

În primul rând, raportat la capetele de cerere ale prezentei acțiuni, s-a reiterat faptul că nu este necesară procedura prealabilă așa cum a hotărât ÎCCJ prin Decizia nr. 9/2017 (obligatorie), din care s-a citat anterior (la pag. 5 din prezenta acțiune).

În al doilea rând, termenul legal pentru promovarea prezentei acțiuni este de 3 ani, potrivit art. 117 din Legea nr. 188/1999, coroborat cu art. 171 alin 1 și art. 268 alin 1 lit. c și alin 2 din Codul Muncii.

În acest sens, s-a invocat și practica judiciară, de dată recentă, a Curții de Apel Timișoara.

Într-un alt dosar similar, cu nr. 221/30/2017, pârâții au invocat tardivitatea plângerii prealabile și/sau a acțiunii.

Atât prima instanță, cât și instanța de recurs, prin Decizia nr. 6235/9.10.2017, au respins această excepție/apărare, argumentând astfel:

"Or, raportat la aceste capete de cerere, apare neîntemeiată excepția privind tardivitatea plângerii prealabile ori tardivitatea acțiunii.

Într-adevăr, instanța a constatat că reclamantul a solicitat pârâtului emiterea unui act de reîncadrare în care să fie stabilit beneficiul său salarii maxim aflat în plată pentru funcțiile similare din cadrul instituției, întemeiată pe dispozițiile legale în vigoare la acel moment, iar această solicitare, la care nu s-a comunicat vreun răspuns, este suficientă pentru a dovedi refuzul pârâtului de a acorda reclamantului nivelul de salarizare pretins de aceasta, prin raportare la prevederile legale incidente la momentul formulării cererii.

Instanța a reținut că prin acest capăt de cerere, reclamantul deduce judecării un simplu litigiu privind raportul său de serviciu, care intră în sfera de aplicare a disp. art. 109 din Legea nr. 188/1999, dar și ale art. 117 din același act normativ, care nu impun parcurgerea unei proceduri prealabile ci, dimpotrivă, fac trimitere la normele de drept comun din legislația muncii, permițând funcționarilor publici să acționeze pentru recunoașterea drepturi/or salariate în cadrul raportului de serviciu, în condiții similare oricărui alt angajat, personal contractual, în condițiile și termenele prevăzute de Codul Muncii.

Nu s-ar putea considera că reclamantul este ținut de obligația de a pretinde drepturile salariate, în condițiile și termenele reglementate de Legea nr. 554/2004, atâta timp art. 109 din Legea nr. 188/1999 nu impune o atare obligație, nefăcând trimitere expresă la legea contenciosului administrativ, rezultând că acțiunea promovată este admisibilă, este promovată în termenul legal, drepturile salariale putând fi pretinse în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a normelor legale în temeiul cărora sunt solicitate, potrivit codului muncii. "

Refuzul pârâților de a acorda drepturile solicitate prin prezenta acțiune este unul generalizat și constant în perioada 2016 - 2018, întrucât pârâții s-au opus tuturor acțiunilor în justiție, având același obiect, formulate de alți colegi ai noștri din cadrul instituției pârâte.

Deși toate celelalte acțiuni, formulate de salariați, au fost admise, pârâții continuă să se opună, cu aceleași argumente, lipsite de suport legal și ignorând puterea lucrului judecat a hotărârilor judecătorești definitive, pronunțate în celelalte dosare.

Reclamanții consideră că aceste refuzuri repetate constituie un exces de putere, în accepțiunea art. 2 alin 1 lit. n din Legea nr. 554/2004: "exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin ... încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor."

Cu privire la starea de drept din prezenta acțiune:

În concordanță cu practica judiciară unitară a Tribunalului Timiș, a Curții de Apel Timișoara, precum și în concordanță cu Decizia nr. 23/2016 a ICCJ, reclamanții consideră că în situația în care, în cadrul unei autorități publice, doi sau mai mulți angajați care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, au ajuns să fie salariați în mod diferit, atunci acela (aceia) care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salariat la nivelul maxim, ca efect al art. 1 alin. (5 ind. 1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015.

Legiuitorul, atât prin art. 5 alin 1 și alin 1 ind.1 , cât și prin art. 1 alin 5 ind. 1 din OUG 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, a urmărit să înlăture orice discrepanțe și discriminări între personalul existent într-o instituție publică.

Legiuitorul tratează în același fel atât personalul angajat, cât și personalului numit sau promovat în funcții în cursul anului 2015, cât și personalul existent în instituție, anterior anului 2015.

Rezultă că, deși legiuitorul instituie principiul menținerii în anul 2015 a drepturilor salariale lato sensu la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, totuși, în vederea înlăturării discriminărilor în salarizare, intervine activ prin acordarea, în beneficiul angajatului salariat la un nivel inferior, a dreptului de a fi salariat la nivelul maxim.

Reclamanții au invocat în acest sens, considerentele și dispozitivul deciziei nr. 23/2016, pronunțată de ICCJ (completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

Referitor la termenul de 10 zile, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, pentru obligațiile impuse de către această instanță, reclamanții au invocat următoarele dispoziții legale art. 448 alin 1 pct. 2 și alin 2 din NCPC, art. 24 alin 1 din Legea nr. 554/2004 (actualizată):

Din conținutul primului text de lege, anterior citat, rezultă că hotărârea pe care o pronunță prima instanță ar putea fi pusă în executare provizorie, chiar de la data pronunțării ei.

Din economia celui de-al doilea text de lege anterior citat (art. 24 alin 1 din Legea 554/2004), rezultă că prima instanță poate stabili și impune un anumit termen pentru executarea hotărârii.

Iar, dacă instanța nu impune un anumit termen, executarea hotărârii se va face în termen de cel mult 30 zile de la data rămânerii definitive.

Având în vedere marja de timp rezultată din coroborarea celor două texte de lege, s-a solicitat ca instanța să stabilească un termen de 10 zile care să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Reclamanții justifică această solicitare prin faptul că, în marea majoritate a dosarelor care au avut același obiect, instanțele de judecată din județul Timiș au acordat același termen de 10 zile, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

De asemenea, în ipoteza admiterii acțiunii, consideră că intervalul de timp dintre data pronunțării hotărârii primei instanțe și data la care s-ar împlini termenul de 10 zile după rămânerea definitivă a hotărârii, reprezintă un interval de timp suficient de mare pentru ca părțile să efectueze operațiunile administrative care ar putea fi stabilite de instanță.

Referitor la capătul de cerere nr. 3 sunt incidente următoarele dispoziții legale art. 1535 alin 1 din Codul Civil, art. 1489 alin 1 din Codul Civil,

Doctrina a statuat că daunele moratorii sunt intrinsec legate de instituția răspunderii civile, sunt determinate "a posteriori" și depind de durata întârzierii.

Iar, dobânda legală este determinată "a priori", independent de faptul neexecutării culpabile a obligației.

În drept: art. 194 C.civ; art. 1 alin 51 din OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015; art. 8 alin 1, teza II, din Legea nr. 554/2004; Decizia nr. 9/2017 a ÎCCJ (recurs în interesul legii); art. 2 alin 1 lit. n, din Legea nr. 554/2004; Nota nr. 874/02.06.2015 emisă de MMFPSPV și MFP; Decizia nr. 23/2016 a ÎCCJ; art. 521 alin 3 NCPC; art. 448 alin 1 pct. 2 și alin 2 din NCPC; art. 24 alin 1 din Legea nr. 554/2004; art. 117 din Legea nr. 188/199; art. 171 alin 1 și art. 268 alin 1 lit. c și alin 2 Codul Muncii; art. 1535 alin.1 și art. 1489 alin 1 din Codul Civil; OG nr. 13/2011. HCL Mun. Timișoara nr. 218/27.06.2017.

Pârâții Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Primarul Municipiului Timișoara au formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată pentru următoarele considerente:

În primul rând, s-a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Local al Municipiului Timișoara și Primarului Municipiului Timișoara întrucât prin HCL nr. 218/2017 s-a înființat Direcția de Asistența socială a Municipiului Timișoara cu personalitate juridică.

Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Primarul Municipiului Timișoara nu poate emite dispoziții de salarizare pentru reclamanți întrucât reclamanții au un alt angajator.

În al doilea rând, față de obiectul acțiunii reclamantei, s-a invocat excepția tardivității depunerii plângerii prealabile (prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004), plângere prealabilă care a fost depusă la data de 08.03.2018, și a fost înregistrată cu nr. SC2018-005534/08.03.2018, cu mult peste termenul legal.

Această excepție este susținută prin faptul că reclamanta trebuia să depună o plângere prealabilă în termen de 30 de zile de la data la care a cunoscut neaplicarea prevederilor legale invocate în cererea de chemare în judecată, și anume data de 09.04.2015.

Ținând cont de faptul că, reclamanții au depus plângerea prealabilă cu mult peste termenul legal de 30 de zile, solicităm admiterea excepției și în consecință, respingerea acțiunii.

În al treilea rând, reclamanții își întemeiază în mod expres cererea pe prevederile Legii nr. 544/2004 a Contenciosului administrativ, față de care a invocat excepția tardivității depunerii cererii de chemare în judecată, raportat la prevederile art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 544/2004. Astfel, art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 544/2004 prevede:

Din faptul că reclamanții își întemeiază în drept cererea pe prevederile art. 8 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 554/2004, susținând că se consideră vătămați într-un drept sau interes legitim prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, rezultă dincolo de orice dubiu obligația reclamanților de a respecta termenele prevăzute expres în legea specială pe care își bazează cererea, și anume Legea nr. 554/2004.

În speță, reclamanții au cunoscut refuzul angajatorului Direcția de Asistență Socială Comunitară de a le fi recunoscut un drept salarial încă de la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015. Prin urmare, reclamanții erau ținuti de respectarea termenului de 6 luni care curge de la data refuzului nejustificat de soluționare a cererii, refuz exprimat implicit de vechiului angajator, prin neaplicarea art. 1 alin. 5 ind. 1 începând cu data de 09.04.2015.

Este neîndoielnic faptul că reclamanții au cunoscut neaplicarea prevederilor legale invocate prin acțiune, nu doar la momentul 09.04.2015, ci și în toată perioada ulterioară, care s-a întins pe parcursul a aproape 3 ani, dar au stat în pasivitate, optând pentru formularea unei plângeri prealabile abia după 3 ani, la data de 08.03.2018.

Pe fond, demersul reclamanților excede cadrulul legal de aplicare a OUG nr. 83/2017, întrucât art. 1 alin. 5 ind. 1 se aplică numai instituțiilor prevăzute în mod limitativ în Legea nr. 284/2010 ca având personal salarizat la același nivel cu personalul de lucru din aparatul de lucru al Parlamentului. Personalul autorităților administrației publice locale, precum și instituțiile publice subordonate acestora, nu se numără printre instituțiile vizate de acest act

normativ, deoarece personalul acestora nu este salarizat la același nivel cu personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului.

În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamanții se limitează la a invoca un eventual "refuz al pârâților" de a pune în aplicare pentru perioada 09.04.2015-01.08.2016 dispozițiile Legii nr. 71/2015. Cu toate acestea, reclamanții recunosc punerea în aplicare de către vechea instituție, Direcția de Asistență Socială Comunitară, a prevederilor art. 1 alin. 51 începând cu 01.08.2016.

Reclamanții au invocat culpa instituției cu privire la aspecte petrecute cu mult înainte înființării Direcției de Asistență Socială a Municipiului Timișoara ca subiect de drept. Nu poate fi pusă problema unui refuz din partea pârâtei pentru actele desfășurate de o altă instituție în urmă cu mai bine de 3 ani. Răspunsul nefavorabil, despre care fac vorbire reclamanții, înregistrat cu nr. 3809/21.03.2018, survine în urma solicitării neîntemeiate a petenților de le fi plătite unele drepturi salariale, obligație care nu incumbă pârâtei, aceste pretenții putând fi imputate exclusiv vechiului angajator.

Reclamanții au susținut în mod eronat faptul că Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara a preluat patrimoniul fostelor instituții, "care ar include și drepturile patrimoniale ale salariaților preluați". Reclamanții se află într-o gravă eroare juridică, întrucât confundă patrimoniul instituției, persoană juridică de drept public, cu patrimoniul angajatului, persoană fizică.

Reclamanții fac o altă afirmație care este lipsită de acoperire legală, și anume faptul că: "Schimbarea conducerii angajatorului sau încetarea mandatului conducerii nu influențează și nu modifică raportul juridic de serviciu sau de muncă". În speța de față, urmare a HCLMT nr. 218/27.06.2017 nu a avut loc o simplă "schimbare a conducerii angajatorului", ci a avut loc o desființare efectivă și reală a instituțiilor angajatoare, care încetează să mai existe din punct de vedere juridic, și pe cale de consecință, încetează vechile raporturi de muncă sau de serviciu. Acest fapt a fost urmat de nașterea, în mod individual, a unor noi raporturi de serviciu sau de muncă, cu o instituție nou înființată, Direcția de Asistență Socială a municipiului Timișoara.

În ceea ce privește strict activitatea instituției nou înființate, Direcția de Asistență Socială a municipiului Timișoara, aceasta a făcut toate demersurile legale în ceea ce privește drepturile salariale ale angajaților săi, prin raportare la legislația în vigoare, adică ulterior înființării instituției în data de 27.06.2017. La acea dată se afla în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Pârâta a procedat la fixarea salariilor angajaților conform prevederilor art. 11 din legea amintită, pentru personalul care face parte din familia ocupațională "Administrație", iar pentru personalul care face parte din familia ocupațională "Asistență socială" salariile au fost fixate conform prevederilor Legii nr. 250/2016.

Prin urmare, Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara a stabilit salariile angajaților conform dispozițiilor legale în vigoare la data încadrării fiecărui angajat. Pârâta neputând fi obligată la plata unor sume de bani către o parte dintre actualii angajați din cauza altor angajatori care au greșit în calcularea salariilor.

În ceea ce privește puterea de lucru judecat invocat în mod repetat de reclamanți, cu referire la diverse hotărâri judecătorești pronunțate de instanțele de judecată, s-a subliniat un lucru esențial. Conform noțiunilor de bază din teoria generală a dreptului, precedentul judiciar nu este izvor de drept. Rolul jurisprudenței este acela de a interpreta și aplica legea la cazurile concrete supuse judecării instanțelor de judecată competente. Aceasta regula este valabilă în sistemul dreptului romano-germanic din care face parte și dreptul românesc.

Cu titlu de excepție, în dreptul românesc există două situații când precedentul judiciar capătă statutul de izvor de drept, este vorba despre cazul deciziilor date de către Înalta Curte de Casație și Justiție în materia recursului în interesul legii, care sunt obligatorii pentru toate instanțele și se publica în Monitorul Oficial, precum și despre deciziile Curții Constituționale, prin care se constată neconstituționalitatea unui text de lege, a unei legi în ansamblul ei, a unei ordonanțe ori a regulamentelor Parlamentului.

Pentru aceste motive, s-a solicitat instanței să analizeze prezenta speță conform liberei aprecieri, conform legii, a principiilor de drept și a argumentelor cu caracter juridic și nu prin raportare la spețe similare, dar nu identice, ci diferite sub diverse aspecte.

Referitor la termenul de 10 zile, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, în eventualitatea în care instanța va admite solicitarea reclamanților, s-a solicitat acordarea termenului maxim, de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, astfel cum prevede art.24 alin. 1) din Legea nr. 554/2004, pentru aducerea la îndeplinire a hotărârii judecătorești pronunțate în prezentul dosar. Acordarea termenului de 30 de zile este oportună întrucât Biroului Resurse Umane îi va reveni sarcina recalculării fiecărui salariu conform hotărârii judecătorești, urmând a fi întocmite dispoziții scrise individuale pentru fiecare reclamant în parte.

Pârâta Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara a formulat întâmpinare, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanți.

În cauză pârâta a înțeles să invoce excepția lipsei calității procesuale pasive a Direcției de Asistență Socială Municipiului Timișoara.

Întrucât părțile între care a intervenit conflictul dedus judecății sunt reclamanții și instituția angajatoare, respectiv Direcția de Asistență Socială Comunitară Timișoara și nu instituția, Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara, care nu a avut calitatea de angajator în perioada pentru care reclamanții solicită plata unor drepturi salariale.

Reclamanții oferă o interpretare greșită prin cererea de chemare în judecată în ceea ce privește situația personalului instituțiilor desființate prin HCLMT nr. 218/27.06.2017. Aceștia susțin faptul că "întregul personal a fost preluat în structura noii Direcții de Asistență Socială a municipiului Timișoara". În privința personalului, nu a avut loc o "preluare" a personalului prin nici una dintre modalitățile legale prevăzute de Legea nr. 188/1999 sau de Legea nr. 53/2003, ci s-au aplicat două etape distincte. În primul rând, s-a procedat la încetarea tuturor contractelor de muncă și a raporturilor de serviciu în raport cu vechile instituții desființate prin art. 4 a HCLMT nr. 218/2017. În al doilea rând, au fost formulate oferte individuale, distincte, către fiecare angajat în parte în vederea ocupării unui post vacant pe noul stat de funcții al Direcției de Asistență Socială a municipiului Timișoara, iar în funcție de acceptul sau de refuzul acestuia, a fost încheiat un nou contract individual de muncă sau a avut loc o nouă numire în funcția publică. Prin urmare, Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara are calitatea de angajator numai începând cu data de 27.06.2017, și numai pentru persoanele care au acceptat în scris oferta de a ocupa un post vacant în cadrul Direcției de Asistență Socială a municipiului Timișoara, neavând loc o preluare "în bloc" a tuturor angajaților din instituțiile desființate.

În al doilea rând, față de obiectul acțiunii reclamantei, s-a invocat excepția tardivității depunerii plângerii prealabile (prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004), plângere prealabilă care a fost depusă la data de 08.03.2018, și a fost înregistrată cu nr. SC2018-005534/08.03.2018, cu mult peste termenul legal.

În al treilea rând, reclamanții își întemeiază în mod expres cererea pe prevederile Legii nr.544/2004 a Contenciosului administrativ, față de care pârâta a invocat excepția tardivității depunerii cererii de chemare în judecată, raportat la prevederile art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 544/2004.

În speță, reclamanții au cunoscut refuzul angajatorului Direcția de Asistență Socială Comunitară de a le fi recunoscut un drept salarial încă de la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015. Prin urmare, reclamanții erau ținuti de respectarea termenului de 6 luni care curge de la data refuzului nejustificat de soluționare a cererii, refuz exprimat implicit de vechiului angajator, prin neaplicarea art. 1 alin. 51 începând cu data de 09.04.2015.

Este neîndoielnic faptul că reclamanții au cunoscut neaplicarea prevederilor legale invocate prin acțiune, nu doar la momentul 09.04.2015, ci și în toată perioada ulterioară, care s-a întins pe parcursul a aproape 3 ani, dar au stat în pasivitate, optând pentru formularea unei plângeri prealabile abia după 3 ani, la data de 08.03.2018.

Pentru aceste motive, s-a solicitat admiterea excepției tardivității cererii de chemare în judecată, întrucât decăderea intervine când prin lege este stabilit un termen fix pentru îndeplinirea unui act de procedură sau pentru exercitarea unui drept, iar partea a lăsat să expire acel termen fără să beneficieze de el.

Pe fond, demersul reclamanților excede cadrului legal de aplicare a OUG nr. 83/2017, întrucât art. 1 alin. 5 ind.1 se aplică numai instituțiilor prevăzute în mod limitativ în Legea nr. 284/2010 ca având personal salarizat la același nivel cu personalul de lucru din aparatul de lucru al Parlamentului. Personalul autorităților administrației publice locale, precum și instituțiile publice subordonate acestora, nu se numără printre instituțiile vizate de acest act normativ, deoarece personalul acestora nu este salarizat la același nivel cu personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului.

Referitor la termenul de 10 zile, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești eventualitatea în care instanța va admite solicitarea reclamanților, s-a solicitat acordarea termenului maxim, de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, astfel cum prevede art.24 alin. 1) din Legea nr. 554/2004, pentru aducerea la îndeplinire a hotărârii judecătorești pronunțate în prezentul dosar. Acordarea termenului de 30 de zile este oportună întrucât Biroului Resurse Umane îi va reveni sarcina recalculării fiecărui salariu conform hotărârii judecătorești, urmând a fi întocmite dispoziții scrise individuale pentru fiecare reclamant în parte.

În drept: art. 205 C.pr.civ. și următoarele, art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 544/2004 și prevederile Codului civil;

Reclamanții BARDAC CSILLA IMOLA, BOTE CORINA ANA, INCULESCU DOINA IMOLA, JURCHESCU STEFANIA ADINA, NISTOR ALINA MARIA, PETREA CRISTINA DANA, PETRESCU IOANA LOREDANA, RADOSAVLIEV ANA, RADOVAN VICTORIA FLORICA, SOARE AURELIA STEFANIA, SUCIU ADRIANA și BUZILA PETRESCU MIHAELA ELENA au în prezent calitatea de funcționari publici în cadrul instituției pârâte DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, instituție aflată în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA a fost înființată prin Hotărârea Consiliului Local nr. 218/27.06.2017, ca serviciul public cu personalitate juridică aflată în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara. Prin aceeași hotărâre s-a aprobat și organigrama și statul de funcții și a fost desființată Direcția de Asistență Socială Comunitară a Municipiului Timișoara, Serviciul pentru Protecția Copilului și Familiei Timișoara, Serviciul pentru Protecția Persoanelor cu Handicap Timișoara, Centrul Social de Urgență pentru Persoanele fără Adăpost cu Cantină Socială Timișoara și Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara. Potrivit art. 5 și 6 din această hotărâre, personalul din cadrul structurilor mai sus arătate a fost preluat în condițiile legi de către noua structură înființată, într-un termen de 60 de zile de la data adoptării hotărârii, asemenea și patrimoniul acestora.

Anterior adoptării acestei hotărâri, cu relevanță pentru perioada pentru care se solicită plata diferențelor de drepturi salariale, reclamanții au fost încadrați în structurile desființate și preluate de către pârâta Direcția de Asistență Socială a Municipiului Timișoara.

Analizând în acest context excepțiile invocate prin întâmpinare, potrivit art. 248 Cod de procedură civilă, tribunalul reține următoarele:

Excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Timișoara și a Primarului Municipiul Timișoara sunt întemeiate deoarece subiectul pasiv al raportului juridic dedus judecății – raport de serviciu - este instituția la care reclamanții sunt încadrați, acesta fiind ținut la plata drepturilor salariale. Nu prezintă relevanță sub aspectul calității procesual pasive gradul ordonatorului de credite, acesta fiind ținut la plata drepturilor salariale fără ca ordonatorii de credite de rang superior să poată invoca inopozabilitatea hotărârii pronunțate în contradictoriu cu ordonatorul de credite cu grad inferior. Așadar, acțiunea reclamanților în contradictoriu cu acești pârâți va fi respinsă ca fiind formulată împotriva unor

persoane fără calitate procesual pasivă, iar excepțiile invocate de către aceștia din urmă nu se mai impun a fi analizate.

Excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA va fi respinsă ca neîntemeiată deoarece, așa cum s-a arătat mai sus, fiind parte în raportul de serviciu dedus judecării, aceasta întrunește calitatea de subiect pasiv procesual. Vor fi înlăturate apărările pârâtului referitoare la lipsa calității sale de angajator în perioada pentru care se solicită plata diferențelor de drepturi salariale deoarece, preluând întreg patrimoniul instituțiilor desființate, acesta a preluat și obligațiile acestora din urmă, printre care și cele referitoare la plata drepturilor salariale.

Va fi respinsă și **excepția tardivității** prezentei acțiuni, sens în care instanța constată că reclamanții s-au adresat pârâților în data de 07.03.2018 cu o cerere prin care au solicitat plata drepturilor care fac obiectul prezentei acțiuni, aceștia primind un refuz din partea instituțiilor solicitate, acțiunea fiind introdusă așadar în interiorul termenului prevăzut de art. 7 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

În ceea ce privește fondul cauzei, instanța constată că, începând cu data de 01.08.2016, reclamanții au fost încadrați conform art. 3¹ alin. 1 din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 43/2016, care prevede că „(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”. În persoana reclamanților au fost emise dispozițiile de încadrare din data de 31.08.2016 aflate la filele nr. 24-29 prin care salariile au fost majorate la nivelul maxim al salariului de baza din cadrul instituției. În cuprinsul acestor decizii s-a precizat funcția, clasa, gradul, gradația, clasa de salarizare, stabilite la nivelul maxim din cadrul instituției, precum și salariul de bază brut lunar, rezultat în urma încadrării la nivelul maxim.

Reclamanții consideră că se impune aplicarea, în beneficiul lor, a dispozițiilor art. 1 alin. 5 ind. 1 din Legea nr. 71/2015 de aprobare a OUG nr. 83/2015 și pentru perioada anterioară, respectiv perioada cuprinsă între 09.04.2015 – 01.08.2016, solicitând obligarea pârâților la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale aferente perioadei respective, precum și obligarea lor la calcularea și plata diferențelor salariale, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă.

Analizând legalitatea și temeinicia pretențiilor reclamanților, Tribunalul observă, că potrivit art. 1 din OUG nr. 83/2014 „(1) În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare. (2) În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”. Conform art. 1 alin. 5 din același act normativ, “prin excepție de la prevederile alin. 1 și 2, în anul 2015 personalul din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială beneficiază de drepturile salariale stabilite conform prevederilor OUG nr. 70/2014 privind

salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015”.

Ulterior, la data de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 (publicat în M. Of. nr. 233 din 6 aprilie 2015), prin care s-a introdus alin. 5¹ la art. 1, cu următorul conținut: „*prin excepție de la alin. 1 și 2, personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții*”.

Din interpretarea acestor texte de lege, instanța reține că voința legiuitorului a fost de a stabili că, în cursul anului 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu excepția personalului din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, și care va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Astfel, prin Legea nr. 71/2015 s-a creat posibilitatea legală ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice, care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, să fie salarizat la acest nivel maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții, eliminându-se astfel diferențele salariale rezultate, în anumite cazuri, în urma aplicării Legii nr. 284/2010, voința legiuitorului fiind aceea de a elimina discriminările salariale existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime.

Având în vedere că voința legiuitorului a fost aceea de a elimina discriminările salariale existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studiu și vechime, Tribunalul constată ca fiind nejustificate apărările pârâților în sensul că eliminarea unor atare discriminări s-ar aplica doar anumitor categorii de personal, nu și reclamanților în calitate de funcționari nou-încadrați sau promovați, apărări întemeiate pe art. 5 alin. 3 din OUG nr. 83/2014. În aceste condiții, refuzul pârâților de a aplica în privința reclamanților prevederile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 (modificat prin Legea 71/2015) apare ca fiind unul nejustificat, în sensul art. 2 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 554/2004.

Constatând că reclamanții au calitatea de funcționari publici în cadrul unei autorități publice, fără ca legea să facă vreo distincție, Tribunalul apreciază că reclamanților le sunt aplicabile dispozițiile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 (modificat prin Legea 71/2015). Funcționarii publici sunt îndreptățiți să beneficieze de recalcularea salariului în conformitate cu dispozițiile legii nr. 71/2015, de la data la care au intrat în vigoare dispozițiile acestui act normativ - 09.04.2015, drepturile salariale stabilite ulterior acestei date trebuind să fie la nivelul maxim existent în instituția respectivă pentru aceleași condiții de încadrare.

Perioada pentru care nu li s-a recunoscut reclamanților dreptul la un salariu de bază stabilit la nivel maxim pentru aceeași funcție și aceeași vechime este 09.04.2015 – 31.07.2016. Dreptul reclamanților pentru această perioadă este confirmat prin Decizia nr. 23/26.09.2016 a Înaltei Curți – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Potrivit Deciziei : ”În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "salarizat la același nivel" are în

vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.”

În consecință, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 109 din Legea nr. 188/1999, Tribunalul va admite acțiunea și va dispune obligarea pârâtului la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, privind încadrarea reclamanților pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, la nivelul salariului maxim aferent funcției, treptei, gradului și gradației deținute de reclamanți, conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015.

De asemenea, în temeiul art. 1516, 1531 Noul Cod Civil (Legea 287/2009), OG 13/2011, ținând cont și de Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 pronunțată de Î.C.C.J., (recurs în interesul legii), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 411 din 3 iunie 2014, în vederea reparării integrale a prejudiciului produs reclamanților, Tribunalul va dispune obligarea pârâtului ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să calculeze, să aloce și să plătească reclamanților diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016 (adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și salariile efectiv încasate în acea perioadă), drepturi salariale ce urmează a fi actualizate – în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii - cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadentei fiecărei sume și pana la data plății efective.

Se va dispune și obligarea pârâtului ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să comunice reclamanților actele administrative individuale din care să rezulte nivelurile maxime de încadrare conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, sumele individuale reprezentând drepturi salariale calculate și actualizate/indexate, precum și modul de calcul al respectivelor sume de bani.

Ca urmare a admiterii acțiunii, constatând culpa procesuală a pârâtului, se va dispune obligarea acestuia la plata către reclamanți a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția lipsei calității procesual pasive a pârâților **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA** și **PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**.

Respinge acțiunea formulată de reclamanții **BARDAC CSILLA IMOLA, BOTE CORINA ANA, INCULESCU DOINA IMOLA, JURCHESCU STEFANIA ADINA, NISTOR ALINA MARIA, PETREA CRISTINA DANA, PETRESCU IOANA LOREDANA, RADOSAVLIEV ANA, RADOVAN VICTORIA FLORICA, SOARE AURELIA STEFANIA, SUCIU ADRIANA** și **BUZILA PETRESCU MIHAELA ELENA**, prin *Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara*, toți cu domiciliul procedural ales în Timișoara, Bd.C.D.Loga, nr.1, județ Timiș, în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA** și **PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, ambii cu sediul în Timișoara, Bd.C.D.Loga, nr.1, județ Timiș, ca fiind formulată împotriva unor persoane fără calitate procesual pasivă.

Respinge excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtului **DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA.**

Respinge excepția tardivității acțiunii.

Admite acțiunea formulată de reclamanții **BARDAC CSILLA IMOLA, BOTE CORINA ANA, INCULESCU DOINA IMOLA, JURCHESCU STEFANIA ADINA, NISTOR ALINA MARIA, PETREA CRISTINA DANA, PETRESCU IOANA LOREDANA, RADOSAVLIEV ANA, RADOVAN VICTORIA FLORICA, SOARE AURELIA STEFANIA, SUCIU ADRIANA și BUZILA PETRESCU MIHAELA ELENA**, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, în contradictoriu cu pârâtul **DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, cu sediul în Timișoara, str.Ioan Plavoșin, nr.21, județ Timiș.

Obligă pârâtul ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să emită noi dispoziții de salarizare individuale, privind încadrarea reclamanților pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, la nivelul salariului maxim aferent funcției, treptei, gradului și gradației deținute de reclamanți, conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015.

Obligă pârâtul ca, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, să calculeze, să aloce și să plătească reclamanților diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016 (adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și salariile efectiv încasate în acea perioadă), drepturi salariale ce urmează a fi actualizate – în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii - cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadentei fiecărei sume și până la data plății efective.

Obligă pârâtul ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să comunice reclamanților actele administrative individuale din care să rezulte nivelurile maxime de încadrare conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, sumele individuale reprezentând drepturi salariale calculate și actualizate/indexate, precum și modul de calcul al respectivelor sume de bani.

Obligă pârâtul la plata către reclamanți a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se va depune la Tribunalul Timiș – Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată astăzi, 12 iulie 2018, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,
IULIANA PALOS

Grefier,
CIPRIAN POPOVICI

Handwritten text, possibly a signature or date, located at the bottom center of the page.

ROMÂNIA

TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 05 Iulie 2018

Completul constituit din:

PREȘEDINTE IULIANA TALOȘ

Grefier ANDREEA PAȘCALĂU

Pe rol pronunțarea cauzei formulată de reclamantii BARDAC CSILLA IMOLA, BOTE CORINA ANA, INCULESCU DOINA, JURCHESCU STEFANIA ADINA, NISTOR ALINA MARIA, PETREA CRISTINA DANA, PETRESCU IOANA LOREDANA, RADOSAVLIEV ANA, RADOVAN VICTORIA FLORICA, SOARE AURELIA STEFANIA, SUCIU ADRIANA și BUZILA PETRESCU MIHAELA ELENA, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, au chemat în judecată pârâții DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA,, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA în contradictoriu cu pârâtul, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

Se constată depuse de către reclamante practică judiciară.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 21.06.2018, când având nevoie de timp pentru a delibera s-a amânat pronunțarea .

T R I B U N A L U L

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 396 Cod Procedură Civilă,

D I S P U N E

Amână pronunțarea pentru termenul din 12 iulie 2018.

Pronunțată în ședința publică din data de 05 Iulie 2018

Președinte,
IULIANA TALOȘ

Grefier
ANDREEA PAȘCALĂU

Documentul este disponibil în format
Cod ECLI

ROMÂNIA

TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 21 Iunie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE IULIANA TALOȘ

Grefier CIPRIAN CONSTANTIN POPOVICI

Pe rol judecarea cauzei formulată de reclamanții BARDAC CSILLA IMOLA, BOTE CORINA ANA, INCULESCU DOINA, JURCHESCU STEFANIA ADINA, NISTOR ALINA MARIA, PETREA CRISTINA DANA, PETRESCU IOANA LOREDANA, RADOSAVLIEV ANA, RADOVAN VICTORIA FLORICA, SOARE AURELIA STEFANIA, SUCIU ADRIANA și BUZILA PETRESCU MIHAELA ELENA, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, au chemat în judecată pârâții DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA,, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA în contradictoriu cu pârâtul, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999)

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă în reprezentarea reclamanților domnul Tiberiu Negrei și în reprezentarea pârâtului Direcția de Asistență Socială A Municipiului Timișoara domnul consilier juridic Ciprian Erceanu, lipsind pârâții Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Primarul Municipiului Timișoara.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care reprezentantul reclamanților depune împuternicire, împuternicire avocațială avocat, , chitanță în dovedirea onorariului avocațial în cuantum de 1000 lei, răspuns la întâmpinare și tabel nominal cu funcționarii publici – membrii de sindicat care împuternicesc sindicatul să formuleze acțiune, iar reprezentantul pârâtului depune delegație.

Potrivit disp. art.131 al. 1 coroborate cu disp. art. 95 pct. 4 Cod Procedură Civilă, aprobat prin Legea nr.134/2010, instanța constată că este competentă din punct de vedere general, material și teritorial să soluționeze cauza.

Reprezentantul reclamanților solicită a fi îndreptată eroare strecurată cu privire la numele reclamantei Inculescu Doina, fără prenumele Imola cum a fost trecută pe portal.

Reclamanții prin reprezentant solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Pârâtul prin consilier juridic nu se opune.

Instanța în temeiul art. 255 Cod Procedură Civilă încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească, declară dezbaterea deschisă și acordă cuvântul asupra excepțiilor lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Local al Municipiului Timișoara și Primarului Municipiului Timișoara, lipsei calității procesuale pasive a Direcției de Asistență

Socială Municipiului Timișoara, tardivității depunerii plângerii prealabile, tardivității depunerii cererii de chemare în judecată și asupra fondului cauzei.

Reclamanții prin reprezentant pun concluzii de respingere a excepțiilor invocate, iar pe fond solicită admiterea acțiunii.

Pârâtul prin consilier juridic solicită admiterea excepțiilor invocate, iar pe fond solicită respingerea acțiunii.

T R I B U N A L U L

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 396 Cod Procedură Civilă,

D I S P U N E

Amână pronunțarea pentru termenul din 05.07.2018.
Pronunțată în ședința publică din data de 21.06.2018

T R I B U N A L U L

Președinte,
IULIANA TALOȘ

Grefier,
CIPRIAN POPOVICI